

פרשת בהר התשע

(1) "כל המצוות שמנינו בהלכות שמיטה ויובל חלקן רחמים ומדיבות כלפי **רוב בני אדם** ככתוב: "ואכלו **אביזני עמך** ויתרם תאכל חיית השדה" ... (שמות כג יא) רמבם מורה נבוכים (ג לט)

(2) "...כי כל דברי ריבות נמשכים ממידת שלי-שלי", "זה אומר כולה שלי" וכל זה אינו כל כך בשנה השביעית כי בקום ועשה אין הכל שוים **אבל בשב ואל תעשה הכל שוין** וזה באמת **ענין השלום** (כלי יקר דברים לא יב)

(2) "העיר את ליבנו והשמיע לאוזנינו כי לא שולחנו הנה להיות **עבדים נמכרים לאדמה**.... הכוונה שהכניסה לארץ אינה להשתעבד לה ולעבודתה ולהוציא תועלותיה ולאצור פירותיה לקבוץ אותם על יד כדי להתעשר בהם, כמו שהיא כוונת שאר העמים בארצותם... רק הכוונה כדי שיעמדו על עצמן וידרשו שלימותם כפי רצון בוראם, ובין כך יסתפקו מאשר יצטרכו לכדי חיזותם..(עקדת יצחק)

2א) "היחיד המתנער מחיי החולין לפרקים קרובים בכל שבת.... את אותה הפעולה שהשבת פועלת על כל יחיד, פועלת היא השמיטה על האומה בכללה. צורך מיוחד הוא לאומה זו.... כי מזמן לזמן יתגלה בתוכה המאור האלוהי שלה בכל מלוא זוהרו... שנת שבתון מוכרחת היא לאומה ולארץ, שנת שקט ושלווה באין נוגש ורודה... שנת שוויון ומרגוע, התפשטות הנשמה בהרחבתה אל היושר האלוקי המכלכל חיים בחסד. (הרב קוק "שבת הארץ")

(3) "והארץ לא תמכר לצמיתות כי לי כל הארץ
כי גרים ותושבים אתם עמדי" (ויקרא כה כג)

"פן תאכל ושבעת... ורם לבבך ושכחת את ה' אלוהיך..
ואמרת בלבבך: כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה.
וזכרת את ה' אלוהיך, כי הוא הנותן לך כח לעשות חיל?" (דברים ח יב-יח)

(4) "כי תבואו אל הארץ אשר אני נתן לכם
ושבתה הארץ שבת לה"
שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר כרמך ואספתה את תבואתה.
ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ, שבת לה" (כה ב-ד)

...לכן אמר הכתוב שלא תדמו שהארץ שלכם לזרעה ולזמור ואחר כך המצווה עליכם להשמיט שנה אחת...לא כן רק **תיכף "כי תבואו"** תדעו שתשבות הארץ שבת לה" ומתחילה אינה קנייה לכם על שנת שביעית, והיא לכם רק על שש שנים, וחייב השנה השביעית בא **מתחילת ביאתכם**... (משך חכמה)